

מבֵּית

שבועון קבוצת יבנה

ח' בטבת תשע"ז

(6.1.17)

"קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים

רחל מבכה על-בְּנִיָּהּ, מאַנָּה לְהַנְחִים עַל-בְּנִיָּהּ, כִּי אֵינָנוּ" (ירמיהו ל"א, י"ד)

שבת פרשת "ויגש"

כניסת השבת – 16: 29 צאת השבת – 17: 32

שבועון מספר 1231

פרשת "ויגש"

ליל שבת

הדלקת נרות 16: 29

מנחה, קבלת שבת וערבית

לאחר תפילת ערבית שיעור בפרשת השבוע – הרב זכריה טובי

שבת

דף יומי בבית המדרש – יעקב וכמן 07: 00

תפילת שחרית 08: 00

אחר התפילה יתקיים שיעור של עינת לוי

תפילת ילדי אי-די' בחדר אח"ם שבחדר האוכל 09: 30

תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת 09: 30

תהילים לנשים - בבית המדרש 12: 45

שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - נח חיות 12: 50

תפילת מנחה גדולה 13: 00

הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה 13: 30

שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי 13: 20

משק הילדים פתוח לביקורים למשך שעה 13: 00

תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת 16: 29

שיעור 'צורבא מרבנן' - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה

צאת השבת 17: 32

אסיפת חברים (על סדר היום-תקנון רדום) 21: 00

שהשמחה במעונם

מזל טוב לנעימה גור אריה להולדת הנכדן, נכד ללאה ועמיר מרגלית.

מזל טוב לחנה שבט להולדת הנינה, נכדה לגיטי ודני דוראל, בת לאהרני ורחלי.

נקודה למחשבה

על המילים: "וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵי יְהוּדָה", אומר מדרש בראשית רבה בשם רבי נחמיה: "הגשה לפיוס". לדעת המדרש, יהודה פתח בנאום שכולו פיוס, בניסיון להבקיע מבעד למעטה הקשיחות של יוסף. בסופו של דבר יהודה כל כך הצליח, שיוסף נשבר, וחשף את זהותו בפני אחיו בצורה מרגשת. כמו שכתוב: "וְלֹא יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצְבִּים עָלָיו, וַיִּקְרָא - הוֹצִיאוּ כָּל אִישׁ מֵעָלָיו; וְלֹא עָמַד אִישׁ אֶתוֹ בְּהִתְנוּדַע יוֹסֵף אֶל אָחָיו. וַיִּתֵּן אֶת קִלּוֹ בְּבִכּוֹ, וַיִּשְׁמְעוּ מִצָּרִים וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרָעֹה" (שם, מ"ה 1-2).

מסיפור יהודה ויוסף ניתן ללמוד, שבחיים הכל תלוי בגישה של האדם. כי יהודה לא רק ניגש פיזית ליוסף, אלא ידע גם באיזו גישה לגשת אליו כדי לשכנע אותו בטוהר כוונותיהם של אחיו. כידוע, למילה "וַיִּגַּשׁ" המקראית ולמילה המודרנית "גישה", יש שורש משותף – נ.ג.ש. כיום למשל, כבר לא רק מנגישים בניין כדי לאפשר לנכה להיכנס אליו אלא גם חומר טקסטואלי כדי להקל על ההבנה של הקורא. אז אם כן, הפרשה שלנו מלמדת אותנו פרק חשוב ביחסי אנוש ודווקא בנקודת השיא של סיפורי יוסף ואחיו – ברגע שבו כתוצאה מהגישה המוצלחת של יהודה, יוסף נשבר ומתוודע אל אחיו.

יוסי בן טולילה

בתחילת פרשת "וַיִּגַּשׁ", מתואר המפגש המתוח בין יהודה ליוסף, אחרי שנמצא הגביע באמתחת בנימין. כנראה שיוסף חתר עד עכשיו להגיע לרגע הזה, לפני שיגלה לְאָחָיו את זהותו האמיתית. שני הצדדים, במיוחד יהודה ויוסף, התעלו במפגש הזה, אל המיטב שבאישיותם. כזכור, יוסף "זעם" על "גניבת הגביע". אנשי יוסף שרדפו אחרי האחים, האשימו אותם בפשע. הללו דחו את האשמה, והם בעצמם קבעו את דין הגנב אם ימצא: "אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וְמָת, וְגַם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לְאֲדֹנָי לְעַבְדִּים" (בראשית מ"ד 9). כל כך בטוחים היו בצדקתם. אולם לחרדתם הגדולה היה "הגנב" בנימין, צעיר האחים, שלא ידע שבפקודת יוסף הוטמן הגביע באמתחתו. אחרי שהגביע התגלה, האחים הובלו לארמון. יוסף פסק: "הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ, הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד, וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם" (שם, 17). האחים היו המומים. העונש היה כבד מנשוא, כי הם הבטיחו ליעקב אביהם הזקן, שְׁמָאן לשלוח איתם את בנימין למצרים, כי יחזירו אותו בכל מחיר. יהודה, שאחריותו הייתה גדולה במיוחד, תפש יוזמה, וניגש לדבר עם יוסף.

יום הקדיש הכללי – עשרה בטבת

ביום ראשון נציין את עשרה בטבת במספר טקסים. זהו היום שלאחר השואה קבעה הרבנות הראשית כ"יום הקדיש הכללי". ביום זה משפחות הקורבנות שיום פטירתם לא נודע אומרים קדיש, לומדים משניות ומדליקים נר נשמה לזכרם. אנחנו, מלבד הצום והתפילה, מציינים את היום בטקס התייחדות בבית הקברות ובהתכנסות באולם אירועים. בחרנו להביא שני סיפורים של הדור השני. בקיץ ליווה **עדי הורן**, כבן וכחורה, את מסע י"ב לפולין, ואנחנו מביאים את דבריו שנאמרו בגיא ההריגה, במחנה ההשמדה טרבלינקה. הקטע השני הוא מתוך הספר "**כאור בשולי הענן**" שיצא לאור השנה ומביא את סיפורם של **יחיאל ולאה גרוס** ז"ל, משואה לתקומה.

דברים שנאמרו לזכרו של אבי, מולו (מרדכי) הורן ז"ל, במחנה

ההשמדה טרבלינקה, משלחת קיץ 2016 תיכון קבוצת יבנה

וביחד עברו את סיביר הקפואה. כשהגיעו לטהרן נלקחו הילדים היהודים על ידי הסוכנות היהודית והגיעו בדרך לא דרך ארצה.

אבי הגיע לארץ ילד קטן, רזה וחלש הוא אומץ ביבנה על ידי **חנה וחיים אייזנר** ז"ל והצטרף לחברת "ביכורים", הכיתה הראשונה של ילדי יבנה. אבי מחליט לשכוח את עברו, הוא מחליט להיות צבר. הוא עושה מאמץ להיות הספורטאי הכי טוב וראשון בכל דבר, בטיול, בצבא. כילד הוא מצטרף **למאיר בר שלום** ז"ל לעבודה במוסד ומאוחר יותר בפלחה בנגב. הוא נישא לאימי **חנה הורן** ומקים את ביתו בקבוצת יבנה והופך ליבנאי בכל הווייתו.

אבי סרב לחזור לפולין, אפילו לא לטיול שורשים. כשהתבקש לספר את סיפור עלייתו ארצה הקפיד לדבר בעיקר על

אנחנו עומדים כאן היום במחנה ההשמדה טרבלינקה. ביקרנו יחד באושוויץ ובבירקנאו, ראינו את המראות, הרחנו את הריחות ו"חווינו" את הדברים. כאן בטרבלינקה השמידו הנאצים כל זכר למחנה ובמקום יש פסלים ואבנים לזכר הקהילות שהושמדו כאן בפולין.

אבי מולו ז"ל נולד כאן בפולין על גבול רוסיה בעיר ירוסלב. אבי היה הקטן באחים. כשהוא בן 6 בסך הכל נאלץ לברוח ולעבור את הגבול לרוסיה. הוא, אחיו ואחיותיו הצטרפו לצבא של אנדרס שהיה חלק מהצבא הפולני שנע בערבות רוסיה הקרה לכיוון פרס, על מנת להצטרף לחימה בגרמנים.

בצבא אנדרס לחמו חיילים יהודים, על כן צירפו גם ילדים יהודים למסע. סבתי, שהתאלמנה, נאלצה לשלוח את ילדיה על מנת להצילם. אבי צעד ברגל עם אחיו

הפרטים ההיסטוריים והגאוגרפיים והמעייט לספר את סיפורו האישי. אני, צעיר ילדיו, החלטתי שאלך בדרכו ולא אסע לפולין.

פנתה אלי **אביטל (עופרן)** וביקשה שאצטרף למסע כהורה מלווה. לא יכולתי לסרב, והנה אני ואתם- ילדיי ונכדיו כאן על אדמת פולין הארורה שאבי כל כך רצה לשכוח.

אני מביט בכם, ילדיי, ובחבריכם עטופים בדגל ישראל, צברים, העומדים כאן זקופים וגאים ואני יודע שנכון עשיתי שהמרתי את פיו של אבי. לאורך כל המסע ובאומרי קדיש על האדמה הזו עולה דמותו של אבי ואין לי ספק שהוא היה גאה בכם, נכדיו, שלא זכה להכיר. אבי נפטר חמישה חודשים לפני הולדת **עומרי רועי ותומר** חבריכם.

מחר, ביומו האחרון של המסע לפולין אני חוגג יום הולדת 50. מבחינתי זו סגירת מעגל לחגוג כאן בפולין, מקום הולדתו של אבי.

לאורך כל המסע ליוותה אותנו האמירה "לעולם לא עוד", בכל מקום שפסענו יחד הרגשנו עד כמה משמעותית האמירה הזו. בשנה הבאה, לאחר שתסיימו את לימודיכם אתם הולכים לשרת את המדינה בצבא ובכלל. חווינו כאן יחד על אדמת פולין חוויות מטלטלות והוכחתם במסע הזה בגרות ורצינות. בטוח אני שתיקחו אתכם את המראות והריחות שאי אפשר לשכוח לאן שלא תלכו ותזכרו כי בידכם הדבר.

עדי הורן

"למען ידעו דור אחרון, בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם" תחילים ע"ח, ו'

הנכם מוזמנים לטקס עשרה בטבת

בעקבות המסע לפולין

הטקס יתקיים אי"ה ביום ראשון, אור ל-י"א בטבת, 8.1

בתיכון קבוצת יבנה

בתוכנית:

19:30 ביקור בתערוכה

20:00 תפילת ערבית

20:15 תחילת הטקס

שכבת י"ב מחזור נ"ט והצוות החינוכי

קראו לה הניה

רעדנו בחדר. עשינו את ליל הסדר בתוך החדר האחורי של הבנות. זה היה ליל סדר הכי עצוב בחיים שלי. לא ידענו מה עם האחים. לא ידענו מה יהא גורלנו... בימים שלאחר הסדר פתאום השתרר שקט. הגרמנים הסתלקו. בבוקר חג שני של גלויות יצאה פקודה לפנות את העיירה ולצאת אל הגטו". כבר בערב חג השבועות יצאו בני משפחת רוזנר ברכבת מהגטו לאושוויץ. שם בשער, קבע מנגלה בהינף אצבעו 'מי לחיים ומי למוות'. הניה מצאה את עצמה לבד בצד "החיים". היא מספרת בעדותה: "אבא עוד הספיק לתפוס אותי, ואמר לי: 'בתי היקרה, עשי כל מאמץ להישאר בחיים. את לא חייבת לשמור על כשרות העיקר שתישארי בחיים. יכול להיות שאת תישארי היחידה מכל המשפחה. העיקר להישאר בחיים'. כך נפרדנו". ואכן, אביה חזה את העתיד להתרחש.

במחנה העבודה של אושוויץ פגשה הניה את **חנה ושרה טסלר**. התפקיד אותן מילאו שלושתן יחד היה לסחוב את עגלת הזבל. עגלה שאמורה הייתה להיות רתומה לסוסים אך הנשים הן שנשאו אותה, ואספו בה גם את המתים.

בשלב מסוים הופרדה השלישיה, שרה וחנה עברו לברגן בלזן, והניה נשארה באושוויץ. עם כיבוש אושוויץ ע"י הרוסים, נשלחו

"הניה" היה שמה האמיתי של לאה גרוס (לבית רוזנר) ז"ל. בספר "כאור בשולי הענן" שהוציאו בנותיה לזכר הוריהם, מופיע תיאורה של לאה על המפגש עם פקיד הרישום בכניסה לארץ:

"הגעתי ארצה בלי כלום, הדבר היחידי שהיה לי זה שמי, שם משפחתי וזמן הולדתי. וכל זה הצטרכתי למסור לפקיד שישב שם ושאל. ואני מבקשת שתשבו חזק. הוא שאל לשמי, אמרתי: הניה רוזנר. אמר לי: שם כזה אין בישראל. ועומד מאחורי תור ארוך של אנשים שרוצים להיכנס לארץ-ישראל. 'אין דבר כזה הניה – תיקראי לאה!' לא הייתי מסוגלת ללחום. לא היה לי כוח להתווכח. אמרתי 'מה זה משנה, גם השם אין לי...' ואני, עם השקר הזה חיה כל השנים אבל לא רוצה למות עם השקר. אמרתי לעקיבא שעל הקבר שלי יהיה כתוב הניה, אולי לאה בסוגריים..."

הניה נולדה בכפר בשם וולקי דוברון שניצב בגבול צ'כיה-הונגריה. עם פרסום חוקי הגזע בהונגריה החל מצב המשפחה להידרדר מדחי אל דחי. שבוע לפני פסח 1944 פלשו הגרמנים להונגריה. בערב החג נכנסו הגרמנים לביתה הגדול של משפחת רוזנר, והתמקמו בבית. הניה הייתה אז בת 18 ובעדותה סיפרה: "הם השתכרו ואנחנו

אסירי המחנה ע"י הגרמנים ל"צעדת המוות". הניה סיפרה: "אני יצאתי בין האחרונים. על יד השער קיבל כל אחד כיכר לחם ושמיכה. זה היה אושר שהיה לי כבר לחם שלם אצלי, ושמיכה כזאת חמה להתעטף". "בטרם הספיקה להתענג על הלחם", כך משלימה כותבת הספר, **הדס רגב ירקוני**, את התמונה, "כבר ניתנה להן הוראה לרוץ ולצעוד. הקור היה עז. הרוח כמו נשכה את העור. לרגליה נעלה הניה זוג קבקבי עץ, ללא גרביים. לעורה הייתה שמלה דקה. הסוהרים נגשו בהן וזרזו אותן לנוע. הליכה מהירה, ריצה. נביחות הכלבים ונהמותיהם מקפיאות הדם. "שנל, שנל" "מהר. מהר". "אנשים נפלו כמו זבובים" סיפרה הניה. "מי שנפל קיבל כדור בראש. ככל שהלכנו יותר שכבו יותר מתים על השלג מלאים בדם. השלג היה אדום יותר ככל שהלכנו. חששתי כל הזמן שמא אתקל באבן או גזע עץ, ואז אפול ולא אוכל לקום עוד". ומשלימה הסופרת: "והמסע נמשך שלושה ימים טרופים. לא יום ולא לילה. שעה אחרי שעה, לאט כמו נצח. השמש לא עלתה ולא האירה. לצועדים לא ניתנה כל תקווה או נחמה הממתינה בסוף המסע. שורות הצועדים הידלדלו, והדרכים סמרו מאימה ומדם. זעקות הפצועים שכדור המוות החטיא והשאיר אותם להתבוסס בדמם נותרו מאחור. צללי האדם נעו בעלטה ונדמו כחרס הנשבר וכציץ נובל. מקץ שלוש יממות

של צעידה הגיעו הצועדים אל תחנת רכבת. הניה הרימה את עיניה שהיו כבושות בקרקע קפואה וראתה מסילת ברזל, אדני עץ ומבנים ששימשו למשרדי התחנה, ששמה אולי היה רשום על שלט שהופצץ". "אני חושבת שהגענו לגלייביץ" העידה הניה. "שלג ירד עלינו. היינו הרבה פחות ממה שיצאנו, אבל הייתה לכל אחת שמיכה להתעטף בה ... הכניסו אותנו לקרונות פתוחים. השלג ירד ואנחנו היינו בקרונות פתוחים בלי גג. נסענו. אני לא יודעת כמה זמן זה לקח, אבל כבר איבדנו את מידת הזמן". "בלילה", משלימה רגב-ירקוני את התמונה, "היו הפצצות שהאירו את השמים. הרכבת נעצרה ואנשי האס. אס. דחסו את הבנות למבנה עזוב של רפת או אורווה שבה עברו את הלילה. והניה מתארת: "אי אפשר היה ליפול. כי היה כל כך צפוף. אז שם אכלנו. יכולנו לנגוס מהלחם ושתינו שלג". בתום הנסיעה הגיעו הנשים למחנה של שבויות מלחמה פולניות ורוסיות, שם סבלו מיחס מחפיר, ושוב, אחרי חודשיים הן מצאו את עצמן במחנה אחר, בו נשאר עד יום השחרור.

אחרי השחרור נכוננו להניה תלאות נוספות ואכזבות, וגם התגלו ניצוצות של תקווה. וכל אלו נאספו בשקידה ונחישות ביד אוהבת ע"י **נאוה גרוס אבירם**, בספר "**כאור בשולי הענן**" - סיפורם של לאה ויחיאל אליעזר גרוס". הספר עומד למכירה בחנות

הביאה לדפוס
דינה ספראי

טקס עשרה בטבת

טקס עשרה בטבת יתקיים ביום ראשון י' בטבת, 8.1 בבית העלמין.

❖ 15.45 איסוף בכביש העוקף

❖ 16.00 תחילת הטקס

• פרקי תהילים

• שירה מפי חברנו רן לוי

• דברים מפי חברנו אליקים איטלי על שואת יהדות הולנד וסיפור המשפחה.

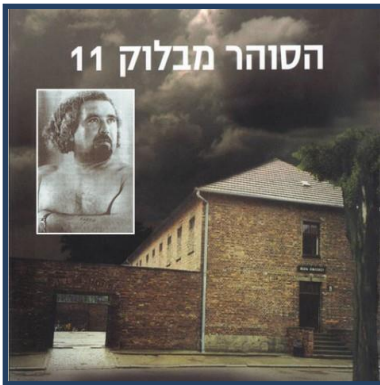
• שירת התקווה

בערב, בשעה 20:30 באולם האירועים, הרצאתו של אמיר השכל "הסוהר מבלוק 11"

בשנים האחרונות מספר הנוכחים בטקס בבית הקברות הולך ופוחת.

אנא, עשו מאמץ להגיע, על מנת שהטקס יהיה מכובד יותר.

בברכה - ועדת תרבות

אמיר השכל, תא"ל במיל', שירת בחיל האוויר כטייס תובלה, רוב

השירות בתפקידי פיקוד.

תפקידו האחרון - ראש להק כוח אדם (רלכ"א). מיוזמי פרויקט "עדים

במדים" - נסיעות צה"ל לפולין. בוגר קורס מדריכים בפולין ב"יד ושם"

ומשקיע זמן רב בלימוד פרק ההיסטוריה היהודית בפולין ופרק השואה

והנובע מכך. מדריך משלחות צה"ל בפולין. מתנדב במרכז קהילתי

ובער"ן ואיש חיל החינוך.

פינת צבר

בשעה טובה לעוד שתי חיילות מהגרעין שהשתחררו השבוע מצה"ל:
גבריאלה מחבובי (אצל משפחת נח ותמי חיות) שירתה במודיעין.
ליבא הורנשטיין (אצל משפחת עדיקה) שירתה כמשקית חינוך בפיקוד צפון.
כל הכבוד לכן על השירות המשמעותי.
מאחלים לכן הרבה הצלחה באזרחות ובארץ.
באהבה - בית קבוצת יבנה

תודה לכל מי שתמך ועזר

עם סיום "שתילת" הפרחים הקרמיים בפינת הכיכר, ברצוננו לומר תודה לכל מי שתמך ועזר לנו להגיע לסיום הפרויקט.
לועדת המתאר ולמזכירות שנתנו את הסכמתם וברכת הדרך, לאנשי המקצוע הרבים והטובים שאיתם התייעצנו ושעזרו לנו לגבש את דרכי העבודה. ובייחוד תודה רבה לכל המשתתפים בייצור ובשתילה של הפרחים המקסימים שמקשטים את פינת החמד החדשה בקיבוצנו, בסמוך לכיכר המייסדים. זה הזמן לבקר ולהתרשם מהיצירתיות הרבה, ואולי למצוא את הפרח שלכם/ן.
תודה גם על המילים היפות שחיזקו אותנו לכל אורך הדרך.
מקוות שנהנה כולנו מהפינה.

שבת שלום – שושנה ויסמן ונטע אפרתי קנדל

משולחנה של ועדת החינוך

דיון משותף עם מנהל משק הילדים, **יקיר ששון**, ומנהל חוות הסוסים, **אסף אסולין**. לאחר שנפרשה בפני הוועדה הפעילות הענפה והברוכה של חוות הסוסים, החלטנו שהערך החינוכי המקורי של החווה, כמו גם ערכה כחווה טיפולית עבור לקוחות מבית, יכולים להישמר גם בקנה מידה קטן יותר. מאידך, כיזמות עסקית, גם אם בצידה ערך חינוכי נלווה, אין מקומה במסגרת החינוך. לאור זאת, אנו בתהליכים לשינוי אופי הפעילות, כך שנוכל להמשיך ללא שינוי את כל מה שיש לענף הסוסים להציע לילדי יבנה, תוך סגירת פעילותה של החווה ללקוחות מבחוץ. דבר זה כרוך גם בויתור על פעילויות אחרות הקיימות כיום בחווה, בין השאר פעילות התנדבותית, עם כל הקושי שבדבר.

העשרה להורים. הורות מאז ומעולם הייתה משימה מאתגרת במיוחד. יש המון מה ללמוד ולהעשיר את ידיעתנו כולנו כהורים, וזאת בתחומים מגוונים. על כן, ביזמתו של **אלי כהן**, בכוונתנו להציע מספר סדנאות העשרה להורים במהלך השנה, וזאת בתחומים אשר ימצאו רלוונטיים. הודעה על תכנית הפעילות תבוא בעתיד הקרוב, ובינתיים כל מחשבה בנידון תתקבל בברכה.

נושאים רבים מעסיקים את ועדת החינוך בימינו, וחשוב לנו לידע את הציבור אודותיהם. לא על כולם ניתן לתת מענה מייד, וחלקם מתבררים כסוגיות קהילתיות אשר יש לתת עליהן את הדעת בפורומים רחבים יותר. חלק מהנושאים הם בעלי אופי טכני יותר, אך על פי רוב, מדובר בנושאים אשר טומנים בחובם השקפות עולם וערכים מנחים אשר עושים אותם למורכבים ביותר. אפרט כמה מן הדברים.

חווה הסוסים. לפני מספר שבועות דיווח **אלי כהן** על ההחלטה לצמצם את פעילות הסוסים במשק הילדים. החלטה זאת לא הייתה קלה, בעיקר משום שהנחו אותה שיקולים כלכליים לצד שיקולים חינוכיים וערכיים. הסוגיה עלתה על שולחננו בראשונה לאור שתי הבנות שהלכו והתבהרו. הראשונה היא כי משק הסוסים שלנו, אשר פועל גם כחווה סוסים טיפולית אשר לקוחותיה מגיעים מבפנים ומבחוץ, פועל ללא רישיון עסק. לכך יש השלכות חוקיות כמו גם סוגיות כבדות משקל של בטיחות. ההבנה השנייה הייתה כלכלית מעיקרה, והיא שהפעילות איננה משתלמת כלכלית. לנוכח הדברים, נדרשנו להעריך את המשמעות של חסרונות אלו אל מול הערך החינוכי של המפעל. לשם כך, התנהל

עבודות ילדים ונוער – עבודה בתשלום. נושא עבודת הילדים העסיק את הוועדה בשני היבטים שונים. ההיבט הראשון, והוא משותף גם לוועדת הצעירים, הוא נושא העבודה תמורת תשלום, הן בתוך הקיבוץ והן מחוצה לו. הנושא הובא בפני אסיפת החברים בשנה שעברה על ידי ועדת החינוך היוצאת.

האסיפה החליטה בזמנו שיש לחזק את התקנות שקיבלנו על עצמנו, ולטפל משמעתית במי שעובר על התקנון בנושא זה. בפועל לא הגיעה אף לא תלונה אחת אל פתחו של מרכז החינוך, ועם זאת חדשות לבקרים מתקבלות ידיעות על כך שהתופעה נמשכת. לאור כך, פרסו בפנינו מזכיר הפנים, **אסף בית אריה** ומרכז מש"א, **מתי אלטמן**, מודל עבודת נוער אשר מתקיים בקיבוץ שיתופי אחר. המודל הינו בעל שלבים שונים, אך מהותו היא מתן אפשרות לעבודה תמורת תשלום במסגרת מובנית מראש. טרם גיבשנו החלטה בנושא, אך מאחר וגם ועדת הצעירים נדרשת לכך, וזה עומד על סדר יומה, אנו נמתין למסקנות הוועדה, ולאורן נגבש את המסקנות שלנו. על כן, עוד נדווח על הנושא בעתיד. עד אז, אנו מזמינים אנשים להביע את מחשבותיהם בנידון.

עבודות ילדים ונוער – חינוך לעבודה בזמננו. ההיבט השני בו הוועדה נגעה בנושא עבודת הנוער מתקשר לשינויים אשר מביאים איתם העיתים המשתנים. אין חולק על כך שעבודת הנוער הינה משמעותית ביותר בלימוד מוסר

העבודה, וכן להנחת היסודות לקשר עם ענפי הקיבוץ. כמו כן, אין חולק על כך שהעבודה היא בנפשנו, והחינוך לנשיאה המשותפת בעול המשק הינה חשובה מאין כמותה. ואולם, בעוד שבעבר הייתה נהוגה חצי שנת עבודה, ועם הזמן ושינוי הסדרי הלימודים הלכו והצטמצמו זמני העבודה. כיום, העומס של הנוער גדול מאוד, ובפועל הם (בני ובנות כיתות י"י-י"ב) מגיעים לענפים פעם בחודש, ובחופשות. המצב הזה יוצר חוסר משמעות של עבודה בחלק נרחב מהענפים, ובמעגל נסיבתי אשר בו מיעוט הזמן מוביל לחוסר יכולת התמקצעות, אשר בתורה מובילה למתן אחריות מוגבל ביותר לנערה/ה מצד הענף, אשר יוצר שוב העדר משמעות. לאור זאת, אנו בתהליך של חשיבה משותפת עם הצוותים החינוכיים, ובקרוב גם עם בני הנוער עצמם, על מנת למצוא את הדרך הנכונה לעצב תחום זה של החינוך בימינו.

לבסוף, נושא אשר לפתחנו, וכבר נתקבלו פניות מצד הורים בנושא, הוא **פתיחת החינוך.** מתגברים הקולות הקוראים לאפשר לילדינו ללמוד בבתי ספר אחרים. סוגיה זאת כמובן מורכבת ביותר, והיא חורגת מתחומה של ועדת החינוך בלבד. אין בדיווח זה כדי לומר שאנו לקראת קבלת החלטה. אדרבה, טרם התחלנו לדון בנושא. עם זאת, נראה לנו נכון שהציבור ידע שהוא עומד על הפרק, וגם כאן, אשמח מאוד לשמוע עמדות בנושא. בע"ה נעשה ונצליח.

קובי שטיין – יו"ר ועדת החינוך

על ראש שמחתנו – מחדשות צוות טיולי חורף

התרגשות רבה לקראת פתיחת עונת טיולי חורף תשע"ז. טיול מספר 1 ("טיול אתרים"), יצא לדרכו בשבוע הבא, תחת שרביטה של **טל בגלייבטר**. השנה אנו מבקשים לבחון לוח זמנים והתארגנות שונה מבעבר לגבי ארוחת הבוקר. בכוונתנו להתפלל שחירת בבית הכנסת במניין הראשון, ובהמשך, לאחר העמסת ציוד על האוטובוס, להתכנס לארוחת בוקר מפנקת, קפה ועוגה - בחדר האוכל. **התרמוס - עלינו**. בשעה 07:15 נצא לדרכנו לכיוון בירת הנצח. אנו מקווים בלוח זמנים זה לפתור בעיות מנהליות ואקלימיות בנוגע לפריסה בשטח. ציוד מומלץ: ביגוד חם, נעליים, בקבוק מים, מקל הליכה/ישיבה.

חברים,

מלאכת הכנת הטיול מורכבת ודורשת משאבים. אנו מתחייבים מראש בפני המלון ומוסדות נוספים, בנוגע למספר המטיילים. חברים היודעים כבר עתה על מגבלה כלשהי בהשתתפותם באחד מימי הטיול מתבקשים לידע את אחראי הטיול מבעוד מועד ולחסוך לנו הוצאות מיותרות ואי נעימות.

בברכת חן הארץ,

צוות טיולי חורף – שלך ובשבילך, בכל מקום ובכל שעה!

מאיר אלטמן, טל בגלייבטר, מיכל סופר-ברלב, יצחק ברוכי, מתי אלטמן ואבי ששון

ירקונים 6 – שוטרים תיתן לך בשעריך

סיור לבית המורשת החדש של משטרת ישראל בבית שמש
החושף אותנו לתפקידים המוטלים על המשטרה ועל האתגרים עמם התמודדה
מאז הקמתה ועד ימינו.

נגיעה בפרקים היסטוריים מעניינים בתולדות היישוב והמשטרה.

מפגש עם רב-פקד **שלומי שטרית**,

מפקד בית המורשת וחוקר תולדות השיטור בארץ ישראל בתקופת המנדט הבריטי
לשיחה על שמאחורי הקלעים.

יום חמישי, כ"א בטבת תשע"ז 19.1

ציאה בשעה 15:45. חזרה משוערת: 20:00

למגיעים עצמאית: 16:30 - בית מורשת המשטרה, בית שמש.

קפה ועוגה – עליכם - אבי-אליקים

תרבות בחבל

מפתח הלב

אי"ה ביום שלישי כ"ו בטבת (24.1)

בשעה 17:00 בחדר האוכל בבני דרום

הצגה מוזיקלית לילדים, על פי אגדה על שלמה המלך,
כתיבה: אתי אלבוים, בימוי: דביר שרייבר.
שחקנים: ישי מאיר, אייל נידורף ודביר שרייבר.

אבינועם, ילד צעיר שגר בלי הורים בצריף על החוף, מנסה למכור לדייגים רשת שהכין בעצמו. איש אינו רוצה לקנות, אבל אבינועם לא מתייאש. בדיוק בעיצומם של ניסיונות המכירה הוא נתקל בדגוס, סוחר יווני אמיד שמתכוון להפלגה למדינתו - יוון, לאחר שסיים לעשות עסקים טובים בארץ ישראל. ההצגה דידקטית, המסר קשור בנתינה לזולת, בהשגחה פרטית השחקנים, שנכנסים היטב לדמויות, מביאים איתם רגעים של צחוק וגם של דרמה. תוך כדי יש גם שירים וקצת ריקודים, והם מצליחים לרתק את קהל הילדים, מדי פעם לגלגל אותו מצחוק ופעמים אחרות להותיר אותו פעור פה.

לגילאי גן חובה - כיתה ו'. כרטיס לילד מגיל 4: 20 ₪ ילד רביעי למשפחה חינם

שנת החמישים לירושלים

"אדם מן האדמה"

הלל מאלי ואנסבל "ניגון ירושלמי"

במסע מוסיקאלי מארבע קצוות תבל אל הארץ המובטחת.
מופע השזור ניגוני פיוטים, שירי ארץ ישראל, וסיפורים ירושלמיים
במפגש ישראלי מיוחד במינו.

אי"ה במוצש"ק שבת "וארא" א' בשבת (28.1)

בשעה 20:30 בהיכל התרבות בגבעת וושינגטון

פתיחת דלתות: 20:10 כרטיס: 30 ₪

מרפאה

אחות כוננת בשבת פרשת "ויגש" – אחות בית סביון

שבת שלום!

שעות הקבלה של ד"ר איברהים

בריג'תה בשבוע הבא:

יום ראשון 16:00-14:30

יום שלישי 12:00-09:30

יום חמישי 09:00-08:00

שעות הקבלה של ד"ר דונסקי

בשבוע הבא:

יום ראשון 17:30-14:30

יום שלישי 13:00-09:30

יום רביעי 16:00-14:30

יום חמישי 15:30-14:30 ו- 09:00-08:00

העמותה למען החבר הוותיק-מרכז יום

יום ראשון י' בטבת 8.1. 8:45 תנ"ך – עם חנה לבל (ספר חבקוק)

יום שני י"א בטבת 9.1 9:15 הרצאה: "אתיופיה" - סיפור מסע מרתק – עם גלעד חתוכה

מכירת נעלי נוחות עם ויקטור בין השעות: 9:00-12:00 במרכז היום.

ערב הוקרה לצוותי החינוך

ביום שני י"ח בטבת (16.1) בשעה 19:30 יתקיים באולם המופעים

בגבעת וושינגטון ערב הוקרה מיוחד במינו

לכל צוותי החינוך בחבל יבנה – לכבודכם, על כל פועלכם!

הזמנות יישלחו בהמשך!

טליתות

בעבר היה נהוג לרכוש בחנות "שני", במימון ועדת דת, טלית לבני מצווה וחתנים

(ובמקרה הצורך). כיום, ניתן לרכוש גם טליתות מסוג אחר מחוץ לקיבוץ, ולקבל

החזר מוועדת דת עד גובה עלות הטלית בחנות "שני".

שהשמחה במעונם

חגיגת בת המצווה של הדר לסלוי תתקיים ביום שני, ג' בשבט, 30.1

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com